

Necrològica

Rudolf Bahro

El mes de desembre de 1997 morí Rudolf Bahro, a Berlín, als seixanta-dos anys. Juntament amb Wolfgang Harich, Bahro representa l'esclat oberturista del pensament social i acció política en la dècada dels setanta. Crítics de l'anomenat «socialisme real» present en llur país, l'antiga República Democràtica Alemanya (RDA), ambdós presenten noves vies per assolir el socialisme, avançant i superant les premisses sobre el procés de maduració del capitalisme presents en el pensament de Marx i Engels. En el seu llibre *La alternativa* (1977) (Barcelona: Materiales, 1979), Bahro parteix de la idea de buscar la via no capitalista a la societat industrial, des de la hipòtesi de l'endarreriment induït pel mode de producció asiàtic en molts països nominalment socialistes, tenint en compte la industrialització, políticament forçada, d'aquests països per la pressió d'estructures de poder rígides i poc transparents com les de la Rússia estalinista.

Rudolf Bahro fou un intel·lectual compromès amb la realitat que l'envoltava. Membre des de jove del Partit del Socialisme Unificat (SED) de la RDA, en fou expulsat, sota l'acusació de servir l'espionatge occidental. Després de passar dos anys a la presó, va emigrar a l'Alemanya Federal, on seguí actiu políticament, col·laborant amb el moviment dels Verds. Poc després de la caiguda del mur de Berlín, l'any 1989, tornà a l'antiga Alemanya de l'Est. Fou rehabilitat pel Tribunal Suprem de la RDA, col·laborà amb el refundat Partit del Socialisme Democràtic, liderat pel seu vell amic Gregor Gysi, i fundà, el 1990, l'Institut d'Ecologia Social de la Universitat Humboldt de Berlín. Fins a la seva mort, va compaginar la seva dimensió d'intel·lectual (orgànic, sempre que les circumstàncies li ho permeteren) i de militant comunista.